

[Bindslev.]

Side eller fra Statens Side, kunde og burde tages Initiativ. Disse fire Ting har der været i Vejen med Loven, og der har endelig ogsaa været en femte Ting i Vejen, nemlig den Holdning, man fra Partiet Venstres Side har indtaget over for Loven.

Ved de Ændringer, som det af Ministeren forelagte Lovforslag medfører, vil ikke alle disse forkerte Ting blive rettet, men en væsentlig Ting vil blive rettet. Lovens Gyldighedstid vil nemlig blive tre Aar, saaledes at de foreskellige Kommuner kan faa Lejlighed til at planlægge Arbejder over et længere Tidsrum. Men tilbage staar de øvrige Mangler, og der er jo navnlig den Fejl ved Lovens Udøvelse, at Partiet Venstre har stillet sig over for Loven, som det har. Thi det er ganske klart, at naar man fra Partiet Venstres Side har udstedt den bestemte Parole, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen udstedte her fra Folketingets Talerstol, saa giver det Genlyd ude omkring i en Række Sognekommuner, som føler sig alt andet end fristet til at sætte Arbejder i Gang i Henhold til denne Lov. Dette er beklageligt, og det er saa meget mere beklageligt, som der jo, hvad jeg ogsaa paaviste under Forhandlingerne sidste Aar, ikke er mange Ting mellem Venstre og de tre øvrige Partier.

Venstre har ønsket at understrege, at det skal være produktivt Arbejde. Det staar direkte i Loven. Venstre har ønsket at udvide Rammernø for de Arbejder, der kunde sættes i Gang. Det vilde man utvivlsomt have kunnet opnaa, hvis man i øvrigt vilde have forhandlet om Lovforslaget. Venstre har ønsket, at Arbejdet, hvor Forholdene taler derfor, skulde bestaa af en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport. Det er det samme, der siges i Lovens Bestemmelser om, at det under normale Forhold skal bestaa i en saadan Blanding. Deri ligger, at under givne Forhold, hvor det ikke vil vise sig praktisk, vil man kunne se bort fra en saadan Bestemmelse. Og endelig fastslaar Venstre, at man ønsker, at den Betaling, der skal ydes, skal være lavere end den Betaling, som andre paa den samme Egn kan opnaa ved selv at skaffe sig Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer.

Jeg er — og jeg tror for øvrigt, det gælder Udvalgets øvrige Mdelemmer — ganske enig med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og Partiet Venstre i dette Synspunkt. Selvfølgelig skal Arbejdet være saadan indrettet, at det ikke lokker de unge bort fra det regulære Arbejde, de har, og

hvis det kan paavises, at Loven virker paa en saadan Maade, saa virker Loven urimeligt, men det kan ikke paavises, at Loven virker paa en saadan Maade. Endelig har Venstre ønsket, at Købstadsforeningen og De samvirkende Sogneraadforeninger skulde drages med ind i Lovens Administration. Det vilde man ogsaa godt kunne opnaa.

Paa alle disse fem Omraader, jeg her har nævnt, har Venstre med andre Ord enten opnaaet det, man har tilsigtet, eller vilde have kunnet opnaa det, hvis man i øvrigt vilde have gaaet ind i en effektiv Forhandling. Men man vil ikke gaa ind i en effektiv Forhandling, fordi man har haget sig fast i det sjette Vilkaar, nemlig dette, at en Kommune skal være berettiget til at sige til sine unge arbejdsløse: Enten tager I det Arbejde, vi nu sætter i Gang, eller ogsaa mister I jeres Understøttelse!

Jeg vil om dette gerne sige, hvad jo for øvrigt bliver en Gentagelse, at en saadan Bestemmelse kunde man vel tænke sig gennemført, for saa vidt det blev en Bestemmelse, der gjaldt for hele Landet og virkelig paabød Kommunerne, at saadan skulde de stille sig over for de unge; at man kun siger, at en Kommune *kan* gøre det, gør Vilkaarene forskellige for de unge, hvor de bor Landet over. Dette er i sig selv urimeligt. Derfor, skal vi sætte en saadan Bestemmelse ind, maa det blive en Lov, som handler om tvungen Arbejdstjeneste, men saa maa man ogsaa kalde det en Lov om tvungen Arbejdstjeneste.

For mig vil en saadan Lov intet afskrækkende have ved sig; jeg kunde meget vel tænke mig Omstændigheder, hvorunder man kunde finde det formaalstjenligt, at man gennemførte en Lov om tvungen Arbejdstjeneste paa Linie med Loven om tvungen Værnepligt. Disse to Love kunde eventuelt komme til at supplere hinanden. Altsaa om et saadant Arbejde er mit Parti paa Forhaand forhandlingsvilligt. Der er her et Stykke praktisk Arbejde, som det muligvis kan blive nyttigt og rimeligt at søge gennemført.

Men det er blot slet ikke det, dette Lovforslag drejer sig om. Her er det en Lov om frivillig Arbejdstjeneste; det er Frivilligheden, vi fra første Færd har markeret, det er Frivilligheden, som Ministeren med Rette fremhævede i sit Cirkulære, og denne Frivillighed ønsker vi ikke ændret i denne Lov, idet det er min Overbevisning, at man med en Paragraf som den af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen foreslaaede paa Forhaand vilde ødelægge Loven. Har Loven ikke været benyttet tilfredsstillende hidtil, jeg